

Nu börjar det att ta slut på sommaren. För alla solälskare har det varit en tuff sommar, men för oss andra dödliga helt okey. Med tanke på allt elände dom har haft runt Medelhavet kan vi skatta oss lyckliga att det har regnat här i Sverige. Ovädret Hans klarade vi oss ifrån i denna delen av landet.

I Norge däremot kämpar dom fortfarande med de enorma vattenmassor som skall passera älvarna innan vattnet kommer ut till havet. Har sett mycket på norsk TV om ovädret och vad som slår mej är, att detta folkslag är positiva hur illa det än är. I interjuver kan det låta: ”Vi har en meter vatten i källaren, bilen har flutit bort, garaget är på väg att välta, vi skall evakueras men det grejar sej. Får vi bara en cola och rök så ordnar det sej.” Så skulle aldrig en svensk uttala sej.

I sommar har det kommit rapporter flera gånger om döda fåglar. En fågelinfluensa härjar i fågelbestånden. Vi har sett på TV att det plockas upp döda fåglar i mängder. Särskilt bland måsfåglar är dödligheten stor. Nu har en grupp forskare kommit med en annan förklaring på fågeldödligheten, nämligen att det beror på att el- och telebolag är de stora bovarna i sammanhanget. Förut fanns det mängder av trådar som gick kors och tvärs över landet, men på senare år har allt fler ledningar grävts ned och nu har fåglarna ingen stans att sitta och vila på. Så av ren trötthet dråsar dom i backen och dör. Orken räcker helt enkelt inte till. Förr på sensommaren samlades flyttfåglarna i stora skaror på tele- och elledningarna för att i flock dra mot södern. Nu finns inte denna möjligheten längre, så var och en får flyga på eget bevåg utan stöd från flocken vilket resulterar i att mängder av fåglar inte kommer dit dom ska.

Oftast hör man att i kommunen där händer det inte mycket - ett ärende kan ta hur lång tid som helst. Tanums kommun är där ett föredöme. Här handlas det snabbt. Om det var på en kafferast eller inte skall sägas vara oklart, men helt plötsligt hade dom bestämt att Kalkåsliden skall läggas ned. Ett enkelt meddelande till de boende: ”Nu får du flytta, här skall stängas.” De boende plockades in lite här och där i mån av plats. Att flytta är aldrig enkelt och flera av de som skulle byta boende hade passerat 90 års gränsen.

Nyckeln vreds om, ljuset släcktes och då gick det upp ett Liljeholmens i kommunen. Vad gör vi nu? Här står vi med ett tomt hus. Det hade vi ingen aning om. Kanske att det blir en parkeringsplats till Kville bygdegård i alla fall på tomten.

Vi hade en mycket trevlig bilpromenad under sommaren. Vackert väder, mysiga vägar och kluriga frågor, dock blev en del traumatiserade på en av frågorna. Ingen har så vitt jag vet behövt uppsöka vården. Åtskilliga askar med Alvedon har konsumerats av ett flertal tävlande för att lindra den värsta huvudvärken av problemet att förstå frågan. Hur kan en tegelsten som äger 2 kilo plötslig har rakat upp i vikten av fyra kilo? Det har vägts stenar, det har kluvits stenar, det har mätts stenar. En del har införskaffat nya elektroniska vågar för att lösa problemet, men de flesta har fattat nada.

Håkan har använt åtskilliga pensionärstimmar på att berätta hur problemet skall lösas, han har gjort modeller och varit hur tålmodig som helst i sin förklaring, men frågan vilar fortfarande som ett tungt regnmoln över tävlingen, hur kunde svaret bli så? Många av de tävlande går långa omvägar när dom ser en hög med tegelstenar och några har planer på att klä om sina tegelhus med granpanel.

Dagen närmar sej då vi inte längre får någon papperstidning att läsa i. Visserligen har tidningen klart försämrats den senaste tiden. Tänker nu i första hand på Bohuslänningen, med jättestora bilder i stället för text, och väldigt lite lokalt har publicerats. Men det har varit en tidning i alla fall. Den där promenadturen till postlådan, öppna tidning och läsa dödsannonserna har en särskild känsla. Bara man inte står med själv. Ock vad skall man tända i spisen med i fortsättningen, eller stoppa i våta stövlar, linda in porslin i? Vad tidningen användes till innan vatten-toaletterna kom kan vi lämna därhän. Användning av en tidning är mycket mer än bara läsa. Hasse och Tage hade en sketch om han skulle köpa Expressen eller Aftonbladet. Vi har inget val alls att göra. Det kommer ingen tidning. Visst blir det tomt ett bra tag innan man vänjer sej vid att läsa på datorn, men det är kanske bara en tidsfråga innan Bohuslänningen läggs ned. Några nya prenumeranter lär dom inte få.

Tillgången på fästingar har varit god hela sommaren. Var och varannan kväll har man pillat bort de små djuren. Ock små är dom, knappt synbara. Vill minnas att förr var det lite storlek så att man kunde få runt slingan på fästingborttagaren på djuret och vrida runt. Nu är dom så små att dom slinker undan. Ett sätt att få bort dom är att väta fingertoppen och snurra runt, runt åt samma håll tills dom släpper.

Nu när höstmörkret tilltar för varje dag och kroppen kopplar av efter en hektisk sommar och går in i en viloperiod och vill ha mera sömn är det skönt att vägverket har varit förutseende med vägen mellan Kville och Humlekärr. Vilken genialisk uppfinning att lägga in kännbara skarvar på vägen så att inte föraren slumrar till. Att somna på den vägsträckan är stört omöjligt. Om denna provträcka slår väl ut kommer den att vara vägledande för hela landet. Ingen förare som färdas på motorväg i 110km har en möjlighet att nicka till. Redan har det börjat att tillverkas bettskenor, att användas vid körning i höga hastigheter för att inte skada tänderna och dessa kommer att delas ut gratis vid varje bilbesiktning.

Som vanligt finns det en rad aktiviteter att göra under hösten som SPF-medlem. Alltid finns det något som passar just dej. Börja redan i kväll med att läsa Kville Senioren.

Mycket nöje hälsar Leif i Bottna.